

**ЗЕМЕЛЬНЕ, АГРАРНЕ
ТА ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО**

УДК 349.6

DOI: 10.33663/1563-3349-2022-92-106

Т. О. КОВАЛЕНКО

**ТРАНСФОРМАЦІЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ
ВЕДЕННЯ КАДАСТРІВ, РЕЄСТРІВ
ТА ЕЛЕКТРОННИХ БАЗ ДАНИХ ПРИРОДНИХ
РЕСУРСІВ У КОНТЕКСТІ РЕФОРМИ
ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ**

Досліджено зміни у законодавчому регулюванні ведення кадастрів, реєстрів та електронних баз даних природних та пов'язаних з ними ресурсів у контексті реформи децентралізації. Встановлено низку позитивних змін у законодавстві України та практиці його застосування, а саме: а) законодавче визнання території територіальної громади окремим об'єктом Державного земельного кадастру; б) забезпечення публічності даних про природні ресурси, зокрема шляхом надання доступу до інформації, яку містять кадастри та реєстри природних ресурсів, на основі інформаційної взаємодії Державного земельного кадастру, містобудівного кадастру, кадастрів інших природних ресурсів та інших інформаційних систем; в) забезпечення можливості органів місцевого самоврядування користуватися відомостями Державного земельного кадастру та надавати відомості з Державного земельного кадастру з метою прийняття управлінських рішень щодо розпорядження землями.

© **КОВАЛЕНКО Тетяна Олександрівна** – доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри земельного та аграрного права Навчально-наукового інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка; ORCID: 0000-0002-7103-6209; e-mail: kovalenko.tetyana@gmail.com

Ключові слова: геопросторові дані; Державний земельний кадастр; кадастри природних ресурсів; публічні електронні реєстри; реформа децентралізації; територія територіальної громади.

Kovalenko Tetiana. Transformation of legal regulation of maintaining of cadastres, registers and electronic databases of natural resources in the context of the decentralization reform

The article examines changes in the legislative regulation of maintaining cadastres, registers and electronic databases of natural and related resources in the context of the decentralization reform. A number of positive changes have been established in the legislation of Ukraine and the practice of its application, namely: a) legislative recognition of the territory of the territorial community as a separate object of the State Land Cadastre; b) ensuring the publicity of data on natural resources, in particular by providing access to information contained in cadastres and registers of natural resources, based on the information interaction of the State Land Cadastre, urban planning cadastre, cadastres of other natural resources and other information systems; c) ensuring the possibility of local self-government bodies to use information from the State Land Cadastre and to provide information from the State Land Cadastre for the purpose of making management decisions regarding land disposal.

Key words: cadastres of natural resources; decentralization reform; geospatial data; public electronic registers; territory of the territorial community; State Land Cadastre.

Законом України «Про охорону навколишнього природного середовища» від 25 червня 1991 р. передбачено, що для обліку кількісних, якісних та інших характеристик природних ресурсів, обсягу, характеру та режиму їх використання ведуться державні кадастри природних ресурсів. Порядок ведення кадастрів та реєстрів природних ресурсів залежить від різновиду природного ресурсу та регулюється Земельним кодексом України від 25 жовтня 2001 р., Водним кодексом України від 6 червня 1995 р., Лісовим кодексом України в редакції від 8 лютого 2006 р., Кодексом законів про надра України від 27 липня 1994 р., Законом України «Про Державний земельний кадастр» від 7 липня 2011 р., Постановою Кабінету Міністрів України «Про містобудівний кадастр» від 25 травня 2011 р. № 559, іншими підзаконними нормативно-правовими актами.

Створення та ведення в Україні централізованих державних кадастрів, реєстрів та електронних баз даних земельних ділянок, водних об'єктів, лісів, інших природних та пов'язаних із ними

ресурсів цілком узгоджується з європейською практикою. Так, економічні та політичні зміни у європейських країнах, процеси глобалізації, які призводять до активізації ринків нерухомості, зростання вимог до оперативності, точності та обсягу інформації про нерухоме майно, призводять до змін реєстраційних систем європейських країн, зокрема до переходу від децентралізованої системи ведення до централізованої [1, с. 186]. Окремі кадастри існують у більшості країн Кодексу Наполеона та німецької правової сім'ї (наприклад, в Австрії, Бельгії, Данії, Франції, Німеччині, Люксембурзі, Польщі, Словенії та Іспанії). Греція почала створювати окремий кадастр (досі в цій країні не було загального землеустрою) [2, с. 29].

Водночас в Україні правове регулювання ведення кадастрів, реєстрів та електронних баз даних земель, інших природних та пов'язаних з ними ресурсів має низку юридичних дефектів, які істотно знижують його ефективність. З метою оптимізації правового забезпечення ведення кадастрів, реєстрів та електронних баз природних та пов'язаних з ними ресурсів у контексті реформи децентралізації до законодавства України протягом 2020-2022 років було внесено зміни і доповнення, які потребують оцінки з точки зору їх впливу на ефективність правового регулювання у зазначеній сфері.

В юридичній науці України правовим аспектам ведення кадастрів, реєстрів та електронних баз даних земель, інших природних ресурсів, а також пов'язаних із ними об'єктів присвятили свої дослідження Т. В. Баронова, Д. В. Бусуйок, О. І. Заєць, С. Л. Гоштинар, Н. О. Грабовець, С. В. Гринько, Н. В. Ільків, Д. Ю. Кондратенко, М. В. Краснова, П. Ф. Кулинич, Т. В. Лісова, Р. І. Марусенко, А. М. Мірошніченко, В. В. Носік, М. В. Шульга та інші вчені. Водночас останні зміни законодавчого регулювання ведення кадастрів, реєстрів та електронних баз даних природних ресурсів у контексті реформи децентралізації не були предметом окремого дослідження.

Метою статті є проведення аналізу суті та значення змін у законодавчому регулюванні ведення кадастрів, реєстрів та електронних баз даних природних та пов'язаних з ними ресурсів у контексті реформи децентралізації, а також з'ясування їх впливу на ефективність правового регулювання у зазначеній сфері.

В Україні кадастри природних ресурсів, зокрема Державний земельний кадастр, існують поряд із державними реєстрами прав

на природні ресурси, насамперед земельні ділянки. Так, згідно із Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» від 1 липня 2004 р. державна реєстрація речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень є офіційним визнанням і підтвердженням державою фактів набуття, зміни або припинення речових прав на нерухоме майно, обтяжень таких прав шляхом внесення відповідних відомостей до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно. Водночас в економічній та юридичній науці висловлюються переконливі аргументи щодо необхідності поєднання Державного земельного кадастру та Державного реєстру речових прав на нерухоме майно [3]. Такий підхід цілком узгоджується із світовими тенденціями, адже «є два важливі елементи систем реєстрації землі, які потребують тісної координації, а саме: а) реєстр, який реєструє права на землю, та б) кадастр, який надає інформацію про місце розташування, межі, використання та вартість земельних ділянок» [4, с. 18]. У 2017 р. у Верховній Раді України було зареєстровано законопроект № 7265 від 7 листопада 2017 р. «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення прозорості у сфері державної реєстрації речових прав на земельні ділянки», спрямований на створення єдиної ефективної системи реєстрації земельної ділянки та прав на неї на базі Державного земельного кадастру. Проте така законодавча пропозиція прийнята не була – у 2019 р. вказаний законопроект було відкликано.

У контексті реформи децентралізації, у 2020 р., до законодавства України було введено нове поняття – «територія територіальної громади». Так, згідно із Законом України «Про місцеве самоврядування» від 21 травня 1997 р. територія територіальної громади – це нерозривна територія, в межах якої територіальна громада здійснює свої повноваження щодо вирішення питань місцевого значення відповідно до Конституції і законів України, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування. Починаючи з 2021 р. територія територіальної громади визнана окремим об'єктом Державного земельного кадастру [5]. Згідно із новою редакцією ст. 13 Закону України «Про Державний земельний кадастр» до Державного земельного кадастру включаються такі відомості про землі в межах території територіальної громади: а) найменування територіальної громади; б) опис меж території територіальної гро-

мади; в) площа земель у межах території територіальної громади; г) найменування суміжних територіальних громад; ґ) інформація про матеріали, на підставі яких встановлені (змінені) межі території територіальної громади. Відомості про межі територій територіальних громад вносяться до Державного земельного кадастру на підставі проєктів землеустрою щодо встановлення меж територій територіальних громад.

Важливим аспектом реформи децентралізації є забезпечення публічності даних про природні ресурси, зокрема шляхом надання доступу до інформації, яку містять кадастри та реєстри природних ресурсів. В економічній літературі зазначається, що нині в європейських країнах розвивається концепція єдиного інтернет-простору як середовища взаємодії та інтеграції різних інформаційних ресурсів, що дають змогу вирішувати низку завдань з управління земельними ресурсами на основі кадастрової інформації, аналізу та обробки статистичних даних, а також моніторингу [6, с. 25].

Водночас необхідно зазначити, що в Україні кадастри та реєстри природних ресурсів не становлять єдиної системи, їх дуже багато, їх ведуть різні органи, вони функціонують переважно на підставі даних у паперовій формі, ці дані застаріли, інформація у кадастрах статистична та не відображає актуального стану справ [7, с. 30].

Ще у 2018 р. Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 7 листопада 2018 р. № 825-р була схвалена Концепція створення загальнодержавної автоматизованої системи «Відкрите довкілля», спрямована на удосконалення управління екологічною інформацією у сфері охорони навколишнього природного середовища. Одним із напрямів діяльності з метою створення загальнодержавної автоматизованої системи «Відкрите довкілля» було визнано публікацію та візуалізацію відкритих даних та іншої геопросторової екологічної інформації у форматах, доступних і зручних для користувачів. Реалізацію зазначеної Концепції передбачалося здійснити протягом 2018-2020 рр.

В Україні державні кадастри природних ресурсів включають геопросторові дані, метадані та сервіси, оприлюднення, інша діяльність з якими та доступ до яких здійснюються у мережі Інтернет згідно із Законом України «Про національну інфраструктуру геопросторових даних» від 13 квітня 2020 р. Геопросторовими даними визнається сукупність даних про геопросторовий об'єкт –

об'єкт, що характеризується певним місцезнаходженням на Землі та визначеними у встановленій системі просторово-часовими координатами. Серед іншого базовими геопросторовими даними є відомості про: територіальні громади, в тому числі межі їх території; земний покрив та ґрунти; земельні ділянки; цифрову модель рельєфу.

Органи місцевого самоврядування оприлюднюють у мережі Інтернет усі геопросторові дані та метадані, крім даних, віднесених до інформації з обмеженим доступом. Необхідно звернути увагу, що українським законодавством передбачено, що органи місцевого самоврядування зобов'язані оприлюднювати за допомогою сервісів національного геопорталу метадані, які є у їх володінні, на своїх офіційних веб-сайтах та/або геопорталах і відображати їх за допомогою сервісів доступу на національному геопорталі. За неоприлюднення геопросторових даних та метаданих, щодо яких законом встановлена обов'язковість їх оприлюднення, посадові особи органів місцевого самоврядування несуть адміністративну відповідальність за порушення порядку створення і використання геопросторових даних та метаданих згідно із статтею 51-4 «Порушення прав на геопросторові дані та метадані» Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Згідно із приписами Закону України «Про Державний земельний кадастр» починаючи з 2021 р. має бути забезпечена інформаційна взаємодія Державного земельного кадастру, містобудівного кадастру, кадастрів інших природних ресурсів та інших інформаційних систем відповідно до Порядку інформаційної взаємодії між Державним земельним кадастром, іншими кадастрами та інформаційними системами, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 червня 2013 р. № 483. Технологічне та програмне забезпечення Державного земельного кадастру має забезпечувати інформаційну взаємодію з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику в сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, для надання (у тому числі через Публічну кадастрову карту та витяги з Державного земельного кадастру про земельні ділянки) відомостей про ділянки надр, надані у користування відповідно до спеціальних дозволів на користування надрами та гірничих відводів. Взаємодія між Державним земельним кадастром, іншими кадастрами та інформаційними

системами здійснюється шляхом надання картографічної основи та іншої інформації Державного земельного кадастру для інших кадастрів та інформаційних систем, а також шляхом надання до Державного земельного кадастру геопросторових даних та інших матеріалів кадастрів та інформаційних систем.

З метою прийняття управлінських рішень щодо розпорядження землями Законом України «Про Державний земельний кадастр» передбачено, що органи місцевого самоврядування мають можливість користуватися відомостями Державного земельного кадастру та надавати відомості з Державного земельного кадастру. У 2020 р. було спрощено порядок користування відомостями Державного земельного кадастру органами місцевого самоврядування. Адже починаючи з 2016 р. органи місцевого самоврядування могли користуватися відомостями Державного земельного кадастру шляхом надання доступу до нього в режимі читання згідно з п. 187 Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 р. № 1051. Під доступом до Державного земельного кадастру в режимі читання розумівся доступ користувача до відомостей Державного земельного кадастру за допомогою програмних засобів Державного земельного кадастру з використанням телекомунікаційних каналів зв'язку та електронної ідентифікації із застосуванням кваліфікованого електронного підпису з метою самостійного перегляду та використання таких відомостей в електронній формі. Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку проведення інвентаризації документації із землеустрою, внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких актів Кабінету Міністрів України» від 9 жовтня 2020 р. № 948 у тексті Порядку ведення Державного земельного кадастру слова «в режимі читання» було виключено, що безумовно має позитивний ефект на забезпечення доступу органів місцевого самоврядування до інформації, яку містять кадастри, реєстри та електронні бази даних природних та пов'язаних з ними ресурсів.

Згідно із Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг» від 10 грудня 2015 р. у ст. 12 Земельного кодексу України було закріплено повноваження виконавчих органів сільських,

селищних, міських рад у сфері земельних відносин на території сіл, селищ, міст, зокрема щодо надання відомостей з Державного земельного кадастру відповідно до закону. Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин» від 28 квітня 2021 р. було внесено зміни до ст. 12 Земельного кодексу України в частині гарантування повноважень виконавчим органам сільських, селищних, міських рад надавати відомості з Державного земельного кадастру відповідно до закону. Сільська, селищна, міська рада визначають можливість здійснення ними повноважень з надання відомостей з Державного земельного кадастру з урахуванням можливості організаційного та технічного забезпечення їх реалізації. Надавати відомості з Державного земельного кадастру може уповноважена посадова особа виконавчих органів місцевого самоврядування, яка успішно пройшла стажування у сфері земельних відносин. Постановою Кабінету Міністрів України «Деякі питання ведення Державного земельного кадастру» від 2 березня 2016 р. № 205 визначено механізм проведення стажування у сфері земельних відносин уповноважених посадових осіб виконавчих органів місцевого самоврядування, які мають право надавати відомості з Державного земельного кадастру. Зазначені зміни, спрямовані на розширення повноважень органів місцевого самоврядування у сфері використання та охорони природних ресурсів, є істотним кроком на шляху децентралізації. При цьому реалізація зазначених повноважень органами місцевого самоврядування неможлива без тісної взаємодії з органами державної влади, які забезпечують ведення кадастрів, реєстрів та електронних баз даних природних та пов'язаних з ними ресурсів відповідного до вимог чинного законодавства.

Необхідно звернути увагу, що Земельний кодекс України та Закон України «Про Державний земельний кадастр» визначають порядок створення та ведення лише Державного земельного кадастру – єдиної державної геоінформаційної системи відомостей про землі, розташовані в межах державного кордону України, їх цільове призначення, обмеження у їх використанні, а також дані про кількісну і якісну характеристику земель, їх оцінку, про розподіл земель між власниками і користувачами. Водночас органи місцевого самоврядування на локальному рівні створюють та ведуть

міські земельні кадастри. Наприклад, рішенням виконавчого комітету Хмельницької міської ради від 24 вересня 2020 р. № 736 було затверджено Порядок формування та ведення міського земельного кадастру [8]. Згідно зазначеного Порядку міський земельний кадастр – це електронна (автоматизована) підсистема ГІС, що забезпечує збирання, оброблення, аналіз, моделювання, постачання геопросторових даних і відображає черговий стан використання та охорони земель комунальної власності територіальної громади та інших земель, розташованих на території Хмельницької міської ради. Подібний міський земельний кадастр функціонує і в столиці України – місті Києві. Ще у 2018 р. Департамент земельних ресурсів Київської міської державної адміністрації оприлюднив інформацію про відкриття для киян електронної системи міського земельного кадастру Києва, доступ до якого був обмежений протягом 23 років [9], проте повною мірою доступ до такої інформації не забезпечений і досі.

Юридична оцінка створення та ведення згаданих вище міських земельних кадастрів як у науці, так і в практиці регулювання земельних відносин є неоднозначною. Так, О. І. Засць порушує низку питань, зокрема: щодо законності вказаних дій, позаяк законодавством України прямо не передбачена така самостійна функція управління для органів місцевого самоврядування, як ведення міського земельного кадастру; щодо юридичної сили офіційної інформації, наданої з міського земельного кадастру; щодо порядку усунення розбіжностей між даними, отриманими з міського земельного кадастру та з інших кадастрів та реєстрів щодо одного й того ж об'єкта [10, с. 407-429].

Відповідаючи на поставлені запитання, варто звернути увагу, що відповідно до ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виключно на пленарних засіданнях сільської, селищної, міської ради вирішуються питання регулювання земельних відносин відповідно до закону. Прийняття рішення на пленарному засіданні місцевої ради щодо створення та ведення міського земельного кадастру, затвердження порядку здійснення вказаних повноважень органами місцевого самоврядування можна тлумачити як вирішення питання регулювання земельних відносин на території територіальної громади. При цьому необхідно звернути увагу, що земельне законодавство України не забороняє ведення

локальних земельних кадастрів, регулюючи лише питання створення та ведення Державного земельного кадастру. Враховуючи, що земельним законодавством чітко врегульована процедура ведення Державного земельного кадастру та надання інформації з нього на рівні Земельного кодексу України та Закону України «Про Державний земельний кадастр», що є актами вищої юридичної сили порівняно з рішеннями органів місцевого самоврядування, у випадку виявлення розбіжностей перевага має бути надана інформації саме з Державного земельного кадастру.

З метою уніфікації інформації, що міститься в різних кадастрах, реєстрах та електронних базах даних природних та пов'язаних з ними ресурсів, наприкінці 2021 р. було прийнято Закон України «Про публічні електронні реєстри» від 18 листопада 2021 р., який набрав чинності 1 січня 2022 р. Проєкт цього Закону було розроблено спільно з фахівцями Міжнародної організації права розвитку (IDLO) в Україні на підставі Меморандуму із проєктом міжнародної технічної допомоги «Прозорість та підзвітність в державному управлінні та послугах/TAPAS», що фінансується USAID та UKAID. Згідно із ст. 5 Закону України «Про публічні електронні реєстри» природні ресурси, а також землі та земельні ділянки із розташованими на них об'єктами нерухомого майна визнано об'єктами публічних електронних реєстрів – інформаційно-комунікаційних систем, що забезпечують збирання, накопичення, захист, облік, відображення, оброблення реєстрових даних та надання реєстрової інформації. Згаданий Закон спрямовано на утворення єдиної інтероперабельної системи публічних електронних реєстрів, визначення уніфікованої інституціональної структури функціонування публічних електронних реєстрів та єдиних вимог до їх створення, ведення, взаємодії, адміністрування, модернізації, реорганізації та ліквідації, а також до створення реєстрової інформації та її використання в інших інформаційних системах, при здійсненні дозвільної та іншої управлінської діяльності, наданні адміністративних послуг. Варто відзначити потенційний позитивний ефект від прийняття зазначеного Закону, за умови розробки ефективних механізмів його реалізації, адже відпаде необхідність створення та ведення окремих, іноді дублюючих один одного кадастрів, реєстрів та електронних баз даних природних та пов'язаних з ними ресурсів.

Отже, у контексті реформи децентралізації можна констатувати низку позитивних змін у законодавстві України та практиці його застосування, які спрямовані на розвиток такої еколого-правової функції органів місцевого самоврядування, як ведення кадастрів, реєстрів та електронних баз даних природних та пов'язаних із ними ресурсів, а саме: а) законодавче визнання території територіальної громади окремим об'єктом Державного земельного кадастру; б) забезпечення публічності даних про природні ресурси, зокрема шляхом надання доступу до інформації, яку містять кадастри та реєстри природних ресурсів, на основі інформаційної взаємодії Державного земельного кадастру, містобудівного кадастру, кадастрів інших природних ресурсів та інших інформаційних систем; в) забезпечення можливості органів місцевого самоврядування користуватися відомостями Державного земельного кадастру та надавати відомості з Державного земельного кадастру з метою прийняття управлінських рішень щодо розпорядження землями. Законодавство України не забороняє органам місцевого самоврядування створювати та вести локальні кадастри, реєстри та електронні бази даних природних та пов'язаних з ними ресурсів. При цьому у випадку виявлення інформаційних розбіжностей між локальними та державними кадастрами, реєстрами та електронними базами даних природних та пов'язаних з ними ресурсів пріоритет має бути наданий інформації про природні та пов'язані з ними ресурси, отриманій із державних інформаційних систем.

1. Славова К. Існуючі реєстраційні системи земельних прав у країнах Європейського Союзу. *Jurnalul juridic national: teorie și practică*. 2015. № 6 (16). С. 184-186. 2. Christoph U. Schmid, Christian Hertel, Hartmut Wicke, Real Property Law and Procedure in the European Union. General Report. 2005. European University Institute (EUI) Florence/European Private Law Forum. Deutsches Notarinstitut Würzburg. 103 p. 3. Мартин А. Ліквідація державних органів земельних ресурсів як середньострокове завдання децентралізації в Україні. *Землевпорядний вісник України*. 2018. Вересень. URL: <http://zemvisnuk.com.ua/news/diskus-ine-pitannya>. 4. Kasimbazi Emmanuel. Land Tenure and Rights for Improved Land Management and Sustainable Development. September 2017. 28 p. URL: <https://knowledge.unccd.int/>. 5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин: Закон України від 28 квітня 2021 р. *Офіційний вісник України*. 2021. № 42. Ст. 2504. 6. Ступень М. Г. Світовий досвід функціонування

кадастрових систем у контексті раціонального землекористування. *Інвестиції: практика та досвід*. 2016. № 17. С. 22-26. 7. Бусуйок Д. В. До питання про децентралізацію влади щодо забезпечення сталого розвитку окремих територій. *Актуальні проблеми земельного, аграрного, екологічного та природоресурсного права*: зб. мат. наук.-практ. конфер. (10 груд. 2021 р.) / за ред. А. П. Гетьмана, М. В. Шульги. Харків: Юрайт, 2021. С. 29-33. 8. Хмельницька міська рада. Офіційний сайт. URL: <https://khm.gov.ua/uk/content/vid-24092020-no-736-pro-zatverdzhennya-poryadkiv-stvorennya-vedennya-reyestriv-ta-kadastriv>. 9. Киянам відкриють електронну систему міського земельного кадастру. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-kyiv/2544897-kianam-vidkriut-elektronnu-sistemu-miskogo-zemelnoho-kadastru.html>. 10. Zaiets O. I. Kyiv City Council and Kyiv City State Administration as Subjects of Ecological and Land Legal Relations: Separate Issues of Realizing the Legal Status. *Social and ecological security through the prism of urbanism: collective monograph* / ed. by M. I. Inshyn and Ya. Ya. Melnyk. Institute of Law of KNU n.a. T. Shevchenko, Publisher: European institute of further education, Podhajsk, 2020. 497 p.

References

1. Slavova K. Isnuichi reiestratsiini systemy zemelnykh prav u krainakh Yevropeiskoho Soiuzu. *Jurnalul juridic national: teorie și practică*. 2015. № 6 (16). S. 184-186. 2. Christoph U. Schmid, Christian Hertel, Hartmut Wicke, Real Property Law and Procedure in the European Union. General Report. 2005. European University Institute (EU) Florence/European Private Law Forum. Deutsches Notarinstitut Würzburg, 103 p. 3. Martyn A. Likvidatsiia derzhavnykh orhaniv zemelnykh resursiv yak serednostrokovye zavdannia detsentralizatsii v Ukraini. *Zemlevporiadnyi visnyk Ukrainy*. 2018. Veresen. URL: <http://zemvisnuk.com.ua/news/diskus-ine-pitannya>. 4. Emmanuel Kasimbazi. Land Tenure and Rights for Improved Land Management and Sustainable Development. September 2017. 28 p. URL: <https://knowledge.unccd.int/>. 5. Pro vnesennia zmin do deiakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy shchodo vdoskonalennia systemy upravlinnia ta derehuliatzii u sferi zemelnykh vidnosyn: Zakon Ukrainy vid 28 kvitnia 2021 roku. *Ofitsiyni visnyk Ukrainy*. 2021. № 42. St. 2504. 6. Stupen M. H. Svitovyi dosvid funktsionuvannia kadastryvykh system u konteksti ratsionalnoho zemlekorystuvannia. *Investytsii: praktyka ta dosvid*. 2016. № 17. С. 22-26. 7. Busuiok D. V. Do pytannia pro detsentralizatsiiu vlady shchodo zabezpechennia staloho rozvytku okremykh terytorii. *Aktualni problemy zemelnoho, ahrarnoho, ekolohichnoho ta pryrodoresursnoho prava*: zb. mat-iv naukovykh-prakt. konfer. (10 hrudnia 2021 r.) / za red. A. P. Hetmana, M. V. Shulhy. Kharkiv: Yurait, 2021. С. 29-33. 8. Khmelnytska miska rada. Ofitsiyni sait. URL: <https://khm.gov.ua/uk/content/vid-24092020-no-736-pro-zatverdzhennya-poryadkiv-stvorennya-vedennya-reyestriv-ta-kadastriv>. 9. Kyianam vidkryiut elektronnu systemu miskoho zemelnoho kadastru. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-kyiv/2544897-kianam-vidkriut-elektronnu-sistemu-miskogo-zemelnoho>

kadastru.html. 10. Zaiets O. I. Kyiv City Council and Kyiv City State Administration as Subjects of Ecological and Land Legal Relations: Separate Issues of Realizing the Legal Status. *Social and ecological security through the prism of urbanism: collective monograph* / ed. by M. I. Inshyn and Ya. Ya. Melnyk. Institute of Law of KNU n.a. T. Shevchenko, Publisher: European institute of further education, Podhajska, 2020. 497 p.

Kovalenko Tetiana. Transformation of legal regulation of maintaining of cadastres, registers and electronic databases of natural resources in the context of the decentralization reform

The Law of Ukraine «On Protection of the Natural Environment» of June 25, 1991 stipulates that state cadastres of natural resources are maintained to record the quantitative, qualitative and other characteristics of natural resources, the volume, nature and regime of their use. In Ukraine, the legal regulation of maintaining cadastres, registers and electronic databases of land, other natural and related resources has a number of legal defects that significantly reduce its effectiveness. In order to optimize the legal regulation for the maintenance of cadastres, registers and electronic databases of natural and related resources in the context of the decentralization reform, changes and additions were made to the legislation of Ukraine during 2020-2022.

The article proves that in the context of the decentralization reform, it is possible to state a number of positive changes in the legislation of Ukraine and the practice of its application, which are aimed at the development of such an ecological and legal function of local self-government bodies as maintaining cadastres, registers and electronic databases of natural and related resources, namely: a) legislative recognition of the territory of the territorial community as a separate object of the State Land Cadastre; b) ensuring the publicity of data on natural resources, in particular by providing access to information contained in cadastres and registers of natural resources, based on the information interaction of the State Land Cadastre, urban planning cadastre, cadastres of other natural resources and other information systems; c) ensuring the possibility of local self-government bodies to use information from the State Land Cadastre and to provide information from the State Land Cadastre for the purpose of making management decisions regarding the disposal of land.

The article substantiates that the legislation of Ukraine does not prohibit local self-government bodies from creating and maintaining local cadastres, registers and electronic databases of natural and related resources. At the same time, in case of information discrepancies between local and state cadastres, registers and electronic databases of natural and related resources, priority should be given to information about natural and related resources obtained from state information systems.

Key words: cadastres of natural resources; decentralization reform; geospatial data; public electronic registers; territory of the territorial community; State Land Cadastre.